

[Lis Møller.]

narierne, og at det indgår i den obligatoriske undervisning. Vi bør også gå ind i en moderne reklamekampagne for antikonception i lighed med de svenske annoncer for familieplanlægning.

Svangerskabshygiejneloven giver mulighed for gratis vejledning hos en læge om prævention, men først når kvinden har født. Loven bør udvides til at omfatte alle kvinder i den fødedygtige alder. Vi må nå frem til, at en kvinde ikke af økonomiske eller sociale grunde føler sig presset til at afbryde et svangerskab.

Vi har i det sidste år vedtaget en række love, som hjælper familier med børn og enlige forsørgere. Jeg skal nævne nogle enkelte forbedringer. Normalbidraget kan udbetales forskudsvis uden hensyn til indtægt. Børnebidraget bliver i realiteten skattefrit, idet barnet sættes selvstændigt i skat. Børnetilskuddet pristalsreguleres, reglerne for tabt arbejdsfortjeneste på grund af svangerskab og fødsel ændres, så der ydes dagpenge i indtil 14 uger til den udearbejdende. Endelig skal jeg nævne den individuelle hjælp efter forsørgsloven og udvidet uddannelseshjælp.

Med hensyn til det sidste vil jeg gerne gøre et par bemærkninger. I finansåret 1966-67 ydede mødrehjælpen uddannelseshjælp til 399. Det tal er efter min opfattelse for lavt, og derfor er jeg glad for, at beløbet til mødrehjælpen nu vil blive forøget med 1,5 mill. kr. Der kan i dag ydes uddannelseshjælp efter mødrehjælpsloven, lov om revalidering, lov om enkepension, forsørgsloven og børneforsørgsloven, men det er stadig mit indtryk, at der hos mange kommuner hersker en vis tilbageholdenhed med hensyn til at give klientelet oplysninger om mulighederne for uddannelse.

Jeg sagde, da vi behandlede dette lovforslag sidst, at vi i min gruppe ville være med til at se på, om der var grund til ændringer i loven, bl. a. om der skulle gives friere adgang for de ganske unge og for kvinder over en vis alder til svangerskabsafbrydelse. I den nu afgivne betænkning foreslår et flertal det samme, nemlig at man udvider adgangen til svangerskabsafbrydelse for kvinder over 38 år og for ganske unge. Endvidere foreslår flertallet en udvidet adgang for kvinder med mindst 4

hjemmeværende børn under 18 år og foreslår samtidig, at der indføres social indikation. De sidste to synspunkter kan jeg ikke umiddelbart gå ind for. Kvinden med de 4 børn må lære at bruge f. eks. p-pillen, og den nugældende lovs § 1, stk. 1, den medicinske indikation, er jo i realiteten en socialmedicinsk indikation. Den omfatter ikke alene tilfælde, hvor faren er begrundet i en påviselig legemlig eller sjælelig sygdom, men der tages hensyn til kvindens personlige og sociale forhold som f. eks. overbelastning, udslidthed, dårlige personlige eller familiemæssige forhold, økonomiske og boligmæssige forhold. Efter den nugældende svangerskabslov er der i de senere år sket en stigning i antallet af tilladelser til svangerskabsafbrydelse, således at to tredjedele af ansøgerne nu får tilladelse, og den stigning har været forholdsvis størst for de unge under 20 år, for kvinder med mange børn og for de 40-årige. Jeg tror, at fri svangerskabsafbrydelse i praksis vil blive anvendt som antikonceptionelt middel, og det mener jeg ikke at kvinderne er tjent med.

Min konklusion er, at boligproblemet og børnepasningsproblemet bør løses, oplysningen om hjælpemidler må udbredes, reklamen for antikonceptionelle midler må intensiveres, oplysningen om midlerne må udbredes og hjælpen til enlige mødre udvides yderligere. Jeg tror, at anvendelsen af disse muligheder vil bringe os nærmere imod den tilstand, at kvinden ikke ønsker sit svangerskab afbrudt, fordi hun ikke bliver bevangret mod sin vilje. Men jeg er, som jeg sagde i indledningen, parat til i et udvalg at drøfte liberaliseringen på visse punkter, og for fuldstændighedens skyld skal jeg oplyse, at der i mit parti er forskellige synspunkter.

Eva Ree: Både sidste og forrige gang, vi havde SFs lovforslag om ændringer i den nuværende svangerskabslov til første behandling her i tinget, blev der fra alle sider givet udtryk for, at en vis liberalisering af den nuværende lov var nødvendig. Et af argumenterne var, at loven er ude af takt med retsbevidstheden. Vi kan derfor være enige med forslagsstillerne i, at et nyt og ærligere retsgrundlag er nødvendigt, og vi vil fra venstres side fortsat gerne medvirke